

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในโฆษณา และทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับเนื้อหาด้านจริยธรรมในโฆษณา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดัง

1. กลุ่มตัวอย่างโฆษณาที่เผยแพร่โดยสื่อมวลชน 3 ประเภท ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 7 ช่อง 9 หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน และบ้านเมือง สถานีวิทยุ แห่งประเทศไทย ททท. ทอ. และ พล 1 เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 4,313 โฆษณา โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีสุ่มแบบหลายชั้น ได้ขนาดกลุ่มประชากร 360 คน เมื่อทำการคัดเลือกตรวจสอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 306 ชุด ซึ่งใช้เป็นจำนวนตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบประเมินจริยธรรมในโฆษณา ซึ่งมีเนื้อหาจัดเรียงในด้านความประทับใจ ความขยันหมั่นเพียร ความมีสติปัญญา การพึงดูนมอง ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความยึดมั่นในคุณธรรม ความมีวินัย และความรักชาติ เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในโฆษณา ว่ามีเนื้อหาจริยธรรมดังกล่าวเพียงใด โดยใช้คำสำคัญ ภาพเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ ที่แสดงออกถึงจริยธรรมทางด้านบวกและด้านลบ ในโฆษณา เป็นหน่วยในการวิเคราะห์ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของเนื้อหาด้านจริยธรรมในโฆษณา หากค่า้อยลงและค่าเฉลี่ย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในขั้นตอนต่อไป

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการรับสารโฆษณา และในตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในเรื่อง การแสดงออกถึงเนื้อหาจริยธรรมด้านต่าง ๆ ในโฆษณาที่นำมาสอบถาม

หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และค่าไค-สแควร์

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในโฆษณา เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาโฆษณา โดยส่วนรวมแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโฆษณาประเภทเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการในลีอทั้ง 3 ชนิด

1.1 จำนวนโฆษณาที่มีเนื้อหาด้านจริยธรรมส่วนใหญ่เป็นโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการ

1.2 จำนวนโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบันทั้งหมด มีเนื้อหาด้านจริยธรรม

1.3 ค่าเฉลี่ยของเนื้อหาด้านจริยธรรมทางบวกในโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบัน มีค่ามากกว่าโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการ

1.4 เนื้อหาด้านจริยธรรมทางลบเกือบทั้งหมดจะปรากฏอยู่ในโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการ

เนื้อหาจริยธรรมด้านบวกที่สูงสุดในประเภทโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์จากลีอทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ ความรักษาตัว และในประเภทโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบัน ได้แก่ ความยึดมั่นในคุณธรรม จากโทรศัพท์ และวิทยุ และเนื้อหาด้านความรับผิดชอบในหนังสือพิมพ์

เนื้อหาจริยธรรมทางลบที่วิเคราะห์ได้ อยู่ในโฆษณาจากลีอโทรศัพท์ รองลงมาได้แก่ สื่อหนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ และเนื้อหาจริยธรรมด้านลบส่วนใหญ่ ได้แก่ เนื้อหาจริยธรรมด้านความยึดมั่นในคุณธรรม ในลีอโทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ

2. ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างมีอัตราส่วนของเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 18 ปี ประมาณ 60% ซึ่งอยู่ด้วยกัน บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย มีรายได้ 2,000-5,000 บาท กลุ่มตัวอย่าง มีการรับสารจากลีอมวลชนทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ และทำการเปิดรับที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างรับสารโฆษณาจากลีอโทรศัพท์สูงสุด ภายหลังการรับสารโฆษณาแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักนำไปใช้เป็นทัวข้อสนทนากับเพื่อน และมีความคิดเห็นว่าโฆษณา มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม พฤติกรรม ทางด้านจริยธรรม ทั้งในทางที่ดีขึ้นและแย่ลง

ม.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย มีรายได้ 2,000-5,000 บาท กลุ่มตัวอย่าง มีการรับสารจากลีอมวลชนทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ และทำการเปิดรับที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างรับสารโฆษณาจากลีอโทรศัพท์สูงสุด ภายหลังการรับสารโฆษณาแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักนำไปใช้เป็นทัวข้อสนทนากับเพื่อน และมีความคิดเห็นว่าโฆษณา มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม พฤติกรรม ทางด้านจริยธรรม ทั้งในทางที่ดีขึ้นและแย่ลง

ผลการสอบถามความคิดเห็นในเนื้อหาจริยธรรมด้านต่าง ๆ ในโฆษณา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาจริยธรรมที่แสดงออกในโฆษณาสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาของผู้วิจัย รวมทั้งสามารถนำเนื้อหาจริยธรรมที่มีอยู่ในโฆษณาขึ้นไปประยุกต์ใช้ได้ในเนื้อหาจริยธรรมทางบวก และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในเนื้อหาจริยธรรมทางลบ

ความคิดเห็นในเรื่องผลการเปลี่ยนแปลงค่านิยมด้านจริยธรรมจากการรับสารโฆษณา กับเรื่อง เพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อายุพของครอบครัว และพฤติกรรมการรับสาร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็น ในเนื้อหาจริยธรรมที่แสดงออกของโฆษณา กับองค์ประกอบพื้นฐานต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ เพศ ผู้ปกครอง สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุพของบิดามารดา ระดับรายได้ของครอบครัว และพฤติกรรมการรับสาร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

อภิปรายผล

1. สื่อมวลชน ในฐานะที่เป็นสถาบันที่ลำดับถัดจากจริยธรรม ค่านิยมทางลังคอม (อำนวย ทะพิงค์แก 2523 : 9) และมีอิทธิพลต่อการลอกเลียนแบบของเยาวชน (Campbell 1960, Klapper 1960, พรรภ. กิจจาพิทย 2523) สื่อมวลชนจึงควรทำหน้าที่ เป็นผู้เผยแพร่ และถ่ายทอด ลักษณะทางจริยธรรมที่พึงประสงค์ของลังคอมไทย

เนื่องจากเนื้อหาด้านจริยธรรมที่ควรปลูกฝังแก่เยาวชน ได้แก่ เนื้อหาจริยธรรมด้าน ความประทัยด ความขยันหมั่นเพียร ความมีสติปัญญา การฟังคนอื่น ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความยืดมั่นในคุณธรรม และความรักชาติ ตามแนวโน้มโดยข่ายของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 3) คือ จริยธรรมทั้ง 9 ด้าน แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรม ในโฆษณา พบว่ามีเนื้อหาจริยธรรมล้วนใหญ่ในด้านความรักชาติ ความยืดมั่นในคุณธรรม และความรับผิดชอบ เท่านั้น ส่วนเนื้อหาจริยธรรมด้านอื่น ๆ อันได้แก่ การฟังคนอื่น ความประทัยด ความสามัคคี และความขยันหมั่นเพียร แสดงออกน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (96.4%)

คิดว่าโฆษณา มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม และพฤติกรรมทางจริยธรรม และส่วนใหญ่ (78.6%) มีความเห็นว่า มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งสองทาง คือ ในทางด้านนี้และ远ไป จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของโฆษณาที่ทำการเผยแพร่ในสื่อมวลชนให้มีเนื้อหาจริยธรรมด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น

2. จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าโฆษณาัยง沧桑ออกชื่อเนื้อหาจริยธรรม ดัง ๆ ด้านลบ โดยเฉพาะจริยธรรมด้านความยึดมั่นในคุณธรรมทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิษ ปัญญามาก (2529 : 137) ที่กล่าวว่า สินค้าบางประเภทเป็นสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่มีประโยชน์ และเป็นโทษต่อชีวิตมนุษย์ เช่น บุหรี่ สุรา ฯลฯ เมื่อนำมาโฆษณาโดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้ประชาชนผู้บริโภคทั่วไปเกิดค่านิยมในทางที่ผิด เช่น สูบบุหรี่เป็นของゴ้ ดื่มสุรา ทำให้เกิดเพื่อน ฯลฯ การโฆษณาที่หากไม่มีการควบคุมอาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่เสียหายต่อสังคม ส่วนรวมได้

3. ส่วนโฆษณาประเภทเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบันนั้น จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า เป็นโฆษณาที่ให้เนื้อหาจริยธรรมด้านบวกแทนทุกโฆษณา และมีค่าเฉลี่ยของความถี่เนื้อหาด้านจริยธรรมสูงกว่าโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์ ในสื่อโฆษณาทุกประเภท แต่โฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบัน ก็ยังมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับโฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการ จึงควรลงเสริมให้มีการผลิตโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถาบันเพิ่มมากขึ้น อันจะนำไปสู่การยกระดับโฆษณาที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชนให้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดคุณลักษณะที่ดีทางด้านจริยธรรมแก่เยาวชน และผู้บริโภคโดยทั่วไป

4. การแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาด้านจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโฆษณา พบว่าโดยส่วนรวมกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาจริยธรรม ด้านต่าง ๆ ที่แสดงออกในโฆษณาได้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาของผู้วิจัย แต่ก็พบว่ามีโฆษณาที่กลุ่มตัวอย่างนักเรียนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัย ดังต่อไปนี้คือ โฆษณาการลงลากขึ้นล้วนของสินค้าผลิตภัณฑ์ไปร่วมชิงโชค กลุ่มตัวอย่างล้วนใหญ่ มีความเห็นว่า แสดงออกถึงจริยธรรมด้านความประทัยด้านบวกในขณะที่ผลการวิเคราะห์เนื้อหา



62

ว่าแสดงออกถึงจริยธรรมด้านความยึดมั่นในคุณธรรมด้านลบ

โภษยา สุราไทย และไทยวิลก์ กลุ่มตัวอย่างล่วงໃทญี่มีความเห็นว่าแสดงออกถึง
จริยธรรมด้านความรักชาติด้านบวก ในขณะที่วิเคราะห์เนื้อหาแล้วพบว่า แสดงออกถึงเนื้อหา
จริยธรรมด้านความรักชาติด้านบวก และความยึดมั่นในคุณธรรมด้านลบ ควบคู่กันด้วย

การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว
นี้ เป็นการแสดงถึงความคิดเห็นของเยาวชนในการส่ง slagakขึ้นล่วงชิงโชค เป็นการประทัยด้ชั้น
ล่วงที่ไม่ต้องการแล้ว ผู้ที่ล่วงไม่มีทางเสียมีแต่ทางได้ แต่หากพิจารณา กันให้ถ่องแท้แล้วจะพบ
ว่า ทุกคนที่ส่ง slagakขึ้นล่วงชิงโชค ต่างก็หวังจะได้รางวัลกันทั้งนั้น การที่หวังนี้หมายความว่า
อยากรได้ของที่ต้องการมาเปล่า ๆ โดยมิต้องเสียอะไร หรือไม่ต้องทำงานให้เหนื่อยแรง อันจะ
นำไปสู่การสร้างอุบัติสัยในด้านการไม่พึงดูนเอง และอาจนำไปสู่วิธีการที่จะได้รับสิ่งของที่ต้อง^{การ}
การโดยไม่ต้องเหนื่อยยาก คือวิธีการทางอาชญากรรมนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของ
อกกาฯ เหล่าภักดี (2523 : 10) รวมถึงโภษยาสุราไทย บุตรี หรือสินค้าผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็น^{การ}
สิ่งເສພດิດ เช่นกัน การได้รับขม พัง หรืออ่านพนในสื่อมวลชน ก็จะชี้มีเข้าไปในจิตใจทีละน้อย
โดยไม่รู้ตัว นำไปสู่ขั้นการยอมรับสินค้าดังกล่าว ว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสม คุณภาพดี อร่อย เป็น^{การ}
สิ่งที่จะแสดงออกถึงบุคลิกลักษณะที่น่าລມຍ และได้รับการยอมรับในสังคม เด็กๆจะเกิดการอยาก
ลองชิม ลองสูบ นำไปสู่การติดเป็นนิสัยต่อไป จึงควรพิจารณาควบคุมการเสนอเนื้อหาโภษยา
ให้เข้มงวดขึ้น ตั้งเงื่อนไขบางประการที่คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
(กบว.) ได้วางไว้ในเรื่องการโภษยาสินค้าหรือบริการอุรุกิจที่มีการเลี่ยงโชค หรือ โภษยาที่เข้า
ข่ายผิดศีลธรรม เป็นต้น

ฉุหะลงกรณ์เมฆาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1. สื่อมวลชนควรทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ถ่ายทอดคุณลักษณะทางจริยธรรมที่พึงประสงค์ของสังคมไทย และรับผิดชอบต่อการคัดเลือกนำเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมแก่เยาวชน
2. ควรส่งเสริมให้มีการใช้โฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์สถาบันเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีเนื้อหาจริยธรรมด้านบวกสูงกว่า โฆษณาเพื่อผลิตภัณฑ์และบริการ
3. ควรควบคุมโฆษณาที่เผยแพร่เนื้อหาจริยธรรมด้านลบในลักษณะของความยืดมั่นในคุณธรรม อันได้แก่ อบายมุขประเกตด่าง ๆ สุรา สิ่งเสพติด การพนัน เป็นต้น
4. ควรได้มีการศึกษาถึงความล้มเหลวระหว่างองค์ประกอบล้วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ เพศ ระดับรายได้ อาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสของบิดามารดา กับความคิดเห็นในด้านจริยธรรมต่อไป โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีองค์ประกอบล้วนตัวแตกต่างกันมากกว่าการวิจัยครั้งนี้
5. การสำรวจlobathamความคิดเห็นของนักเรียนในเนื้อหาจริยธรรมที่แสดงออกในโฆษณาจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ หากให้นักเรียนได้รับสารโฆษณาจากการชุมทีปโทรทัศน์ พังทีปเลียงวิทยุ และภาพจากหนังสือพิมพ์ จะทำให้นักเรียนสามารถทราบถูกต้องในจริยธรรมที่แสดงออกมาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ฉะนั้นหากมีการทำวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ต่อไป ควรให้นักเรียนได้รับสารจากสื่อนั้น ๆ โดยตรง แทนการสอบถามโดยการใช้แบบสอบถามดังเช่นที่ผ่านมา